

To bylo první co jsem si v 3.30 ráno řekla, když mi zcela nestadardně zapípala SMS.

Běžně mi SMS v nočních hodinách nechodí, takže mě to zaskočilo, když to pípló. “Ty jo, aby to tak byla hygijéna.” Blesklo mi hlavou. “Ale ne, to je blbost, takhle nad ránem, nesmysl. Navíc říkali v odběrovém centru, že se nám ozvou asi až druhý den odpoledne.” Proběhla další myšlenka. Vzápětí za ní vykoukla ještě jedna: “No jo, ale ... přála sis přece, aby se ozvali co nejdřív, ne? A říkala si, že to tak třeba vyjde, ne?”

To už ruka šátralka vylovila telefon a oko mžouravě četlo, že P.K. ročník ten a ten je POZITIVNÍ. “Ahá? Ahá? No tak jo, no tak jsem pozitivní, tím pádem ráno volám obvodáče. ” “Heh, tvl, to by byla čurina, kdyby ten negativ vylosoval Brtník.” Přicestovala další z mnoha myšlenek, který vám tak v týchle souvislosti víří hlavou. Čurina by to byla proto, že Brtník byl od předchozí střeďy doma v dobrovolný izolaci, protože mu nebylo dobře. Drapsnul ho nosohltan a rýmoval, pak se přidalo pokašlávání. Jeden den mu byla i zima. Tak, že si vzal moje tepláky (žádný nemá, všechno verze kraťasy). Tentokrát jsem se mu nemohla ani smát, jako před lety, kdy si v podobné situaci taky musel posloužit těmi mými. Ty ovšem byly vypasovaný a vypadal takzkrátka jako pan Harapes, když je v pracovním □ □ □ □ □ . Teď mám takový plyšový, volný, tak to není taková sranda. A navíc jsou šedivý, tak se mu ani nemůžu posmívat, za holčičí barvy. Zkrátka Brtník byl choroba a všechno směřovalo k tomu, že to nejspíš bude kurvavírus. No a v sobotu vám přišla taková zajímavost.

Jak jsem psala, měla jsem takový zajímavý ranní zážitek. A v článku jsem se zmiňovala taky o tom, že Mouses se včas nedostal ráno ven. A taky o tom, že to nebylo to překvápko, který jsem v kůchni objevila. On ho totiž značnou dobu neobjevil vůbec nikdo □ □ . Proč, to už je asi docela nasnadě, že jo. Páč ho nikdo z nás necítil. A nevěřím tomu, že prostě TOHLE smrdět nebude a člověk to neucítí. U kočky rozhodně ne. A to vím i já, která jsem ji doposud doma nechovala (ty, který jsem natahala domů jako dítě se nepočítají, páč ty mi doma nikdy dlouhodobě neprošly) . Když jsme tu nádheru nakonec objevili - hehehehéé, kousek od té misky s vodou pod stolem, bylo už tak nějak jasný, jakou ligu tady doma hrajeme. Jen mě překvapilo, že to teda necítím ani já. A že teda naopak ale jiný věci cítím. Na rozdíl od Brtníka, kterej necejtil komplet.

K úklidu týchle kočičí vizitky patří pochopitelně i Savíčko (jak by láskyplně řekl Bob Klepl ve svém představení Vysavač) . A fšící víme, jak “nepřehlédnutelný” resp. nepřechichnutelný

Savíčko je. No.....a..... helejte..... nemusí to tak být vždy. Jsou vám momentíky, kdy ten rypák strčíte přímo do lahve se Savíčkema prt. □ □ Tak už ani nebylo moc o čem pochybovat. Čekají nás testíky.

Já jsem předpokládala, že pokud někdo z nás bude negativní, budu to jediné já, příznaky nulový a navíc - za chvíli při dalším zkoumání už jsem to Savíčko zase cejtila, takže cajk. Každopádně na ty testy jsme se objednali v New Bubu a v poledne se tam jelo . Po návratu jsem popadla ohaříky a šlo se ven. Při tom jsem přemýšlela, jak moc se mi nebude chtít v pondělí ráno jet samotný zase do práce. Páč byl hlášeněj ten urágoš a už při procházce bylo vidět, že se to blíží.

A nebylo to jediný co se nám blížilo □ . Páč souběžně s tím urágošem, co ráno začal, nám začaly pípat ty eSeMeSky. A s nima i překvápk. Brtníkovi přiklepli negativitu. Jemu, kterému se z nosu stal vodovodní kohoutek a bylo mu v podstatě jedno, co jí a pije. Maximálně cítí, že něco pálí. A má to tak i doteď, když článek píšu. To sou vám paradoxy, co?

Musím ale pochválit, že v našem případě systém opravdu zafungoval a zafugnoval dobře a hodně rychle po všech stránkách. Oznámení o výsledcích testů přišlo poooo..... počkejte musím to spočítat.... od dvanácti do půl čtvrtý je po patnácti a půl hodinách. To mi přijde slušný. Stejně tak jako dobře zafungovali naši obvodáci. Že to zmákla moje paní dochtorka, která je sice starší paní, ale evidentně s technikou nemá potíž, to mě až tak nepřekvapilo. Překvapil Brtníkův dochtor, který vždy jaksi odmítal jakoukoliv než osobní komunikaci s pacienty, jakoukoliv techniku atd (ani fax nikdy neměl) . A dovolat se k němu je vždy nadlidský úkol. Teď se to povedlo asi na desátý pokus a návštěvy netřeba. I Brtník dostal életronickou neschopenku. I když ne na kurvavírus. A tak si tady doma izolujeme a karanténujeme a já nevím, ešivá budu mít teď něco o čem psát? Uvidíme. Případně si něco vymyslím □ .